

3, der bestemmer, at Brugsrettigheder af normal Længde eller med normale Opsigelsesvilkaar er gyldige mod enhver uden Tinglysning. Endelig er der i § 4 en Undtagelsesbestemmelse om Tinglysning af forskellige Ejendomsskatter, Brandforsikringsbidrag, Vandafgifter og lignende, dog, bortset fra Skatter og Afgifter, paa visse nærmere angivne Betingelser, altsaa bortset fra de i § 4, 2det Stykke, nævnte Foranstaltninger. Men alt i alt vil disse Regler i § 4 alene befri Tingbogen for et ikke ringe unødvendigt Indhold.

I Kapitel 2 bestemmes det, at Tinglysningen foretages af Underretsdommeren, der skal føre en Dagbog og en Tingbog, hvorhos der af Justitsministeriet skal udgives et offentligt Tingblad, der dog er tænkt som en Afdeling af Statstidende.

I 3die Kapitel indeholdes Regler om Grundlaget for Tinglysning, dels for private, dels for offentlige Dokumenters Vedkommende.

Kapitel 4 indeholder de nye Regler om Tinglysningsmaaden, d. v. s. Dokumenternes Indførelse i Dagbogen, Undersøgelse af Muligheden for Tinglysning, jfr. § 15, hvor det nuværende Retsanmærkningssystem ændres til et nyt individualiseret System, der sondrer mellem Afvisning, Frist til Mangelens Afhjælpning og Retsanmærkning, og Retsanmærkning kan efter det nye Forslag ikke frafalde, saaledes som det nu er blevet en ret almindelig Uskik. Det kan maaske være noget betænkeligt at hjemle Adgang til Frist for Manglers Afhjælpning, idet Ekspeditionen derved sinkes og Retsforholdet i Mellemtiden kan staa hen i en vis Usikkerhed, men omvendt er Ordningen mest hensynsfuld overfor Publikum, og Dommerne vil altid være interesserede i at gøre Fristen saa kort som muligt. Selve Tinglysningen effektueres gennem Dokumentets Indførelse i Tingbogen, enten foreløbigt eller endeligt. — Den følgende Paragraf, § 16, indeholder nærmere Regler om Indretningen af Tingbogen, Ejendomsblade, Genparter o. s. v., i Virkeligheden et helt nyt System, det saakaldte Fribladssystem, i Stedet for det mere uhaandlerlige Protokolsystem, vi nu kender, med Stof, der efterhaanden forældes. Endvidere indeholder dette Kapitel nærmere Regler om Fremgangsmaaden overfor Fejl i Tingbogen, Forhold ved Sammenlægning og Udstykning af Ejendomme, Udskillelse af Grundstykker fra en Ejendom o. s. v., med andre Ord hele den nærmere admini-

strative Fremgangsmaade efter det nye Tinglysningsystem.

Om Tinglysningens Retsvirkninger handler Kapitel 5, der sondrer mellem tre Arter af Retsvirkninger: Prioritets-, Gyldigheds- og Legitimationsvirkninger. Under dette Kapitel hører ogsaa de nye Regler om Erstatning af Statskassen, hvilket dog i Praksis ikke vil betyde stort. Der var af Professor Vinding Kruse foreslaaet oprettet en særlig Fond til Udredelse af disse Erstatninger, men det har jeg ikke ment nødvendigt.

I det følgende Kapitel findes Regler om tinglyst Pant i fast Ejendom, dels en Regel om, hvad tinglyst Pantebrev omfatter, naar intet andet er aftalt, og hvem Gælden paahviler. Af Reglerne om den saakaldte Opryknings- og Ombytningsret samt om Forældelse er der Grund til at fremhæve den Hovedændring, der er sket, idet Princippet i den nugældende Ret er, at en efterfølgende Panthaver har Oprykningsret, dog at Ombytning er tilladt fra Ejernes Side, naar Ombytningen sker samtidig med Udslettelse af Panteret. Lovforslaget gaar i og for sig ud fra det modsatte Udgangspunkt, at Ejeren normalt har Ret til at besætte enten straks eller senere en ledigbleven Plads med en ny Panteret, medmindre den foranstaaende er ukendt for en senere Panthaver, da denne sidstes Panteret blev stiftet, eller Ejeren selv har givet Afkald paa den. Disse Regler findes i § 40, der ogsaa indeholder Bestemmelser om successiv Oprykningsret, om Betydningen af Henstand, Rentens Forhøjelse o. s. v. Hovedresultatet af Reglerne i §§ 40 og 41 er det, at der ikke uden Efterpanthaverens Samtykke kan ske Ændring i en foranstaaende Prioritet, i Afdragsvilkaarene eller større Ændringer i Rentevilkaarene eller Aftale om længere Uopsigelighed fra Debtors Side eller om Ombytning af et offentligt Laan med et privat. Følgen af disse mere faste Regler skulde altsaa blive den, at Tinglysningsdommeren derved faar bestemte Regler for, hvornaar han skal give Retsanmærkning, medens der paa dette Omraade nu hersker en ikke ringe Usikkerhed i Praksis. Hvorvidt Forsømmelse af Indhentelse af Efterpanthaverens Samtykke medfører, at Efterpanthaverens Kapital dermed er forfalden, maa altid bero paa Domstolens Afgørelse i den enkelte Sag. Kun med Hensyn til Henstand med Afdrag er der, for ikke at friste Kreditor til at være inhuman, givet en særlig Regel